

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus de littera T. cap. LIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Episcopatus de litera T.
Cap. L I I I .*Taruisini, in Ducatu Foroiuliensi, sub Episcopo Patauino:*

D. V D O V I C V S Barbo, Venetus, Abbas monasterij Sanctæ Iustinæ de Padua, &c reformator eiusdem monasterij, auctorque Congregationis Sanctæ Iustinæ de Padua, quæ nunc Casinensis appellatur, cum annis multis monasterio præfusset in omni sanctitate, & bonorum operum operatione, anno Domini 1437. nolens & inuitus, ab Eugenio Papa IIII. factus est Episcopus Taruisinus 60. & die 15. mensis Aprilis consecrationis munus accepit: præfuit ecclesiae suæ annis sex, & mensibus sex; obiitque bonis operibus plenus, anno 1443. (non autem 1471. ut male scriptum reliquit Ioannes Bonifacius, libr. 11. histor. Taru.) mense Septembri, in Capitulo monasterij sui Sanctæ Iustinæ sepultus. Ex monumentis illius cœnobij, & alijs.

Terracinenses in Campania, exempti.

D. AMBROSIVS, Mediolanensis, monachus monasterij Casinensis, vir prudens, & eruditus, anno Domini 1072. ab Alexandro Papa II. Terracinensis Episcopus creatus, ingenij sui monumenta nonnulla posteris reliquit. *Leo Ostiensis in Chron. Casin. lib. 3. cap. 24. & Trittemius, lib. 4. cap. 211.*

D. Gregorius, monachus monasterii Casinensis à pueritia sua, vir in factis literis eruditissimus, à Paschali Papa II. circa annum Domini 1110. ecclesiae Terracinensi Præpositus, eandem verbo, & exemplo mirabiliter illustravit; vt uidere est ex eius operibus, quæ passim in multorum manibus uersantur. *Petrus Diaconus, de vir. ill. mont. Casin. cap. 32. & lib. 4. hiſt. Casin. cap. 44.*

Theanenses, in Apulia, sub Capuano Archiepiscopo.

D. HILARIVS, monachus monasterij Casinensis, ob singularem doctrinam, & tam in secularibus, quam in diuinis scripturis peritiam, Theanensis Episcopus creatus, populis suis quod uerbo prædicauit, prius exemplo monstrauit. Floruit ann. Domini Trittemius, lib. 4. cap. 232. *Leo Ostiensis in Chron. Casin. lib. 1. c. 35.*

D. Angelarius, monachus Casinensis, & Præpositus, atque eiusdem cœnobij Abbas XX. Teanensis verò primus, Episcopo Teanensi defuncto eiusdem Ciuitatis Episcopus creatus est anno Domini 890.

Z 4 &

& officio suo aliquot annis laudabiliter functus, obiit nonis Decembris, & ibidem in ecclesia sui Episcopatus sepultus est. *Leo Ostiensis in Chron. Casin. lib. 1. cap. 49.*

D. Leo, Monachus monasterij Casinensis, vir in utroque homine clarus, ecclesiam Theanensem gubernandam suscepit circa annum Domini.... & cum munus sibi impositum strenue complexisset, quieuit in pace. *Trittemius, lib. 4. cap. 264.*

D. Pandulfus, monachus coenobij Casinensis, & Episcopus Theanensis, vir doctus & eruditus, & libertatis monasterij sui defensor acerrimus. Floruit sub Innocentio Papa II. *Petrus Diaconus in Chronic. Casin. lib. 4. cap. 110.*

Theofordenses in Anglia, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

2 D. HEREBERTVS Cosinga (qui ab aliis Henricus, sed malè vocatur) monachus & Abbas de Ramissa, precio Pontificatum an. 1091, adeptus Theofordensem, in tantum postea pœnituit, ut delictorum cluendorum causa Romam profectus, sponte se dignitate abdicaverit, traditis Pontificatus insignibus in manum Urbani II. Pontificis: cuius indulgentia munus spretum obire iussus est; qui postea domum reuersus, reliquam ætatem integrissimam uixit; & anno Dom. 1094, die 5. idus Aprilis Episcopalem sedem ex Theofordia, Nordouicu, hominum conuentu, & negotiatorum copia maximè celebrè, inuenit, ubi loci monasterium monachorum Ordinis Diui Benedicti instituit, & templum Theofordensem monachis Cluniacensibus, eiusdem Ordinis, donavit: & demum uita, & morte præclarus, obiit anno Domini 1119, regiminis sui 28. *Mattheus Urestmon. ad annos 1091, 1094. & 1119.*

Therofenenses in Anglia, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

S. PAULINVS, monachus Romanus, ordinatus primum Episcopus Therofenensis, a S. Iusto Episcopo, eam sedem annis aliquot in omni sanctitate rexit, & post anno 625. ad Cathedram Metropolitanam Eboracensem translatus, alteri locum cessit. *Trittemius, libro quarto, cap. 58.*

Toletani in Hispania, nullius Diœcesis: obtinebat enim tunc temporis Archiepiscopalem dignitatem.

S. HELLADIVS, Hispanus, primum in Aula Regia enntritus, deinde sæculo relicto monachus Agalienis monasterij, quod construxerat in honorem Sanctorum martyrum Cosmæ, & Damiani, postea eiusdem monasterij Abbas secundus, & tandem, Aurasio Episcopo defuncto, Toletanus Episcopus, creatus anno Domini 606. plebem

libi

sibi coniissam in omni exemplaritate rexit, & gubernauit ann. 18.
& sanctitate, miraculorumq; gloria clarus, obdormiuit in Domino,
anno 624. duodecimo cal. Martij. *S. Ildephonsus de vir. illustribus, c. 7.*
& alij in *Martyrologio notati.*

S. Iustus, Hispanus, monachus, & Abbas Agaliensis tertius, deinde
S. Helladij, magistri sui, in Episcopatu successor, præfuit annis plus
minus decem, & sanctus habitus, beatam gloriam, & celestis regni
bona promeruit anno 634. post mentem Apriliem, ut arbitror die 9.
Maii. *Ildephonsus ibidem cap. 8. Morales, histor. Hispan. libro duodeci-*
mo, cap. 21. & alij.

S. Eugenius, huius nominis secundus, Hispanus, monachus Agaliensis,
& S. Helladii discipulus, postquam S. Iustus in gaudium Domini
perpetuo victurus intravit, Ecclesiæ Toletanæ pastor datus est an. 634.
& in omni sanctitate, & iustitia populo suo præfuit annis undecim,
& in senectute bona adpositus est ad patres suos, an. D. 645. *Ildephon-*
sus ibidem cap. 12. Morales, lib. 12. cap. 29. & alij.

S. Eugenius, huius nominis tertius, Hispanus, monachus monaste-
rii S. Engratiae in ciuitate Cæsaraugusta, dignus intentus, qui S. Eu-
genio II. sibi æquiuoco succederet, Toletanæ ecclesiæ regimè assun-
psit anno Domini 645. quod tenuit annis plus minus 12. & bonis
operibus plenus migravit anno 657. idibus Nouembbris, in Basilica
S. Leocadiæ sepultus. *Ildephonsus, cap. 14. Morales, lib. 12. cap. 34. &*
alij. Nonnulla scripsisse refert Marianus, lib. 6. cap. 9. quæ autem sint
illa præter eius Epitaphium nihil uidi.

S. Ildephonsus, siue Hildephonsus, seu Illephonsus, uel Alphon-
sus, Hispanus, ex nobilissimo stemmate Comitum de Orgaz, mona-
chus, & Abbas monasterii Agaliensis, & s. Eugenii tertii in Episcopa-
tu Toletano successor, præfuit in omni sanctitate annis nouem, &
mensibus duobus: & tandem doctrina, & eruditione clarus, obiit
anno 667. die 13. calendas Februarii, *Ipse ibidem c. 15. Vaseus in Chro-*
nico, Morales, lib. 12. c. 39. & alij.

S. Julianus, cognomento Pomerius, sed alius à primo, Hispanus,
monachus monasterii Agaliensis, & s. Eugenii II. discipulus, Quirico
Episcopo, qui s. Ildephonso successerat anno 680. uita defuncto, To-
letanam ecclesiam regendam suscipiens, exemplo, non minus quam
verbo: erat enim omnium ferè sui temporis doctissimus, ecclesiam
suum non modicum illustravit, & cum eandem gubernasset annis de-
cem, mense uno, & diebus septem, octavo idus Martii migravit ad
Dominum, an. 690. *Vaseus in chronicò, & alij.* Scripsit, De vita s. Hil-
dephoni

dephonis Episcopi, lib. 1. qui est apud Surium, tomo 1.

D. Cixila Hispanus, monachus Agaliensis, & s. Illephon si in Abbatia regimine successor; deinde iam senex & quasi decrepitus Tolestanus Episcopus, creatus anno D. 766. ierbo, & exemplo extitit mirabilis. Scripsit uitā p̄fati s. Illephon si Ep̄i. Ioannes Mariana, lib. 7. c. 6.

Tornacenses, in Nervijs, sub Archiepiscopo Cameracensi.

1 D. Anselmus, Laudunensis, Gallus, monachus, & Abbas monasterii s. Vincentii martyris, prope Laudunum, uir, tam in humanis, q̄ in diuinis literis eruditus, ab Eugenio Papa III. anno Domini 1146. proprius Tornacensis Episcopus creatus est, cum haec tenus populus ille sub Episcopo Nouiomensi fuisset; dignitatem tenuit annis plus minus quinque; & nonnulla ingenii sui monumenta posteris relinquentes, obiit anno 1150. Tornaci sepultus. *Demochares de sacrificio Missæ, tomo 2. cap. 15. Belforetius in Cosmogr. sua. & Trittemius, lib. 4. cap. 240.* qui tamen ambo correctione indigent, ille quod Episcopum Laudunensem eum dicat, iste quod Suectionensem; cum in catalogis ambarum sedium nullus huius nominis referriatur.

9 D. Ioannes Buchel, Anginus, Francorum Regis nepos, Doctor Theologus, monachus, & Abbas Stabulanus, Galtero à Mandra in Ecclesia Tornacensi anno 1261. surrogatus, annis plus minus 13. laudabiliter officium sibi commissum impleuit: & anno 1274. à Patribus Concilii Lugdunensis, in Episcopum Leodiensem promotus, tandem ab æmulo suo iniquissime occidit anno 1281. *Demochares de sacrificio Missæ, tomo 2. cap. 37.*

13 D. Gulielmus, monachus ordinis s. Benedicti, creatus anno Domini 1320. præfuit aliquot annis laudabiliter. *Demochares ibidem.*

22 D. Carolus de Croy, Comitis de Croy filius, monachus primū monasterii Sanctæ Mariæ de Afflighem in Brabantia, deinde Abbas monasteriorū Altimontis, Afflighem, & s. Gisleni in Hannonia, postremo Episcopus Tornacensis, uir magni nominis & famæ, multis annis cum monasterio, tū Episcopatuī præfuit. Vixit sub Carolo V. Imperatore, sub anno Domini 1550. & quod excurrit. Obiit in monasterio suo s. Gisleni, & ibidem sepultus est ad dexteram summi altaris in sepulchro alabastrino maximi ualoris, quod sibi ante mortem præparauerat. *Tabula monasterij S. Gisleni.*

Traiectenses in Hollandia, sub Colonienſi Archiepiscopo.

1 S. VILLERORDVS, qui in consecratione dictus est Clemens, Anglus, monachus monasterii Ripensis in Anglia, Episcopus Frisiorū, sive Traiectensium ordinatus est à Sergio Papa, Romæ, anno 696.

in

in templo & die sancte Ceciliae: totos quadraginta annos in dissemination Euangelii pacis inter gentes consumpsit; & tandem plenus dierum & sanctitatis, in monasterio Epternacensi in Ducatu Luemburgensi, à se exstructo anno 736. mortuus, die septimo Novembris, ibidem sepultus est; & Apostolus Hollandiae & Frisiae appellari meruit. *Beda, libro quinto, cap. 11. & 12. Trittemius, libro quarto, cap. 67. & alij.*

2 S. Bonifacius, Vvinfridus antea dictus, Anglus, monachus monasterii Adescanaster, deinde Mutsellae, & Archiepiscopus Moguntinus primus, s. Vvillibrordo in cœlum translato, ecclesiae Traiectensis curam suscipiens, eandem annis sexdecim per Eobanum Corepiscopum prudentissimè rexit: & anno 752. Gregorium Abbatem loco suo præficiens ad Friesios Orientales, Euangeliū prædicaturus accessit, quorum gladii in oppido Doccum cum 50. sociis occisus, martyrii coronam accepit anno 755. nonis Iunii. *Trittemius, libro 3. cap. 176. Barlandus in cat. Episc. Traiectensis, & alij.*

3 S. Gregorius, monachus, & Abbas monasterii sancti saluatoris Traiecti, & s. Bonifacii discipulus, à quo constitutus, & consecratus est tertius Traiectensis Episcopus anno Christi 752. præfuit sanctissimè annis plus minus 32. & sacri ministerii administratione clarus, ad Dominum migravit anno 784. die octauo calendas Septembris, *Trittemius, lib. 4. cap. 188. & alij multi.*

4 S. Albericus, siue Adelbertus, uel Adelbricus, Friesius, Illustrissimo Friesorum Regum stemmate clarus, monachus, & Abbas s. Saluatoris Traiectensis, magistrum suum S. Gregoriū proximè insequutus, annis plus minus decem Ecclesiam sibi commissam uita, & moribus ornauit, & per temporariam hanc mortem laudabili fine, immortalem uitam consequitus est, ann. Domini 794. duodecimo calendas Septembris, in monasterio suo sepultus. *Trittemius, libro quarto, cap. 202. & alij.*

7 S. Rixfridus, siue Ritfridus, monachus (ut arbitror s. Saluatoris Traiecti) Friesius, uir doctus, humilis, & Deo deuotus, Episcop. Traiectensis septimus creatus anno Domini 828. præfuit annis plus minus nouem, & bonorum operum plenus, mortem immortalitate cōmutauit anno 836. die tertio nonas Octobris. *S. Ludgerus Episcopus in uita S. Sniuberti apud Surium, tomo 2.* Scriptis nonnullas Epistolas, inter quas, extat illa quæ est ad S. Ludgerum Episcopum.

14 S. Radbodus, Friesius Radbodi Friesorum Regis pronepos, monachus Ordinis s. Benedicti, monasterii sancti Saluatoris Traiectensis,

sis.

sis, ut humanarum sacratumque literarum nō mediocriter peritus, ut ex eius operibus uidere est, omnium suffragii Traiectinensis Episcopus electus anno Christi 900, postquam decem & septem annis Episcopi munere functus esset, obiit anno 917. die tertio calendas Decembris, & sanctorum numero adscriptus, Dauentriam corpore suo ibi in Diuini Lebuini templo recondito, clariorem reddit. *Trittemius, lib. 2. cap. 38. lib. 3. c. 255.* & de scriptoribus Ecclesiasticis aperius. Scripsit inter alia quæ extant, laudes S. Bonifacii Episcopi & mart. lib. 1. qui extat MS. in Belgio.

De S. Amalberga virg. Serm. 1.

Flores S. Villibordi, Libr. 1.

Vitam S. Lebuini, Carmine, Lib. 1.

De eodem Encomiasticam orationem, quæ est cum uita eiusdem Carmine descripta, Ultraiecti in Holandia. MS.

Homiliarum & Sermonum, Lib. 1.

Officium quoque integrum de translatione Sancti Martini Episcopi.

19. D. Adelbandus, seu Adelboldus, Frisius, Monachus Lobiensis, uir scientia literarum insignis, S. Aufrido ex hac uita sublato, Episcopus cōsecratus est anno Christi 1010. & multis in Episcopatu rebus præclarè gestis, ut eius acta testantur, subtractus est anno 1021. regiminis sui 11. *Trittemius, lib. 4. c. 2. 19.* Scripsit uitam S. Henrici Imperator. Lib. 1. quæ est excusa apud Surium, Tomo 1.

De laude S. Crucis. De laude B. Mariæ.

De S. Martino, cantum nocturnalem, & triumphum ipsius de Danis, Turoniam instringere uolentibus, et si non multo sermonis cultu: magno tamen pietatis affectu. Etalia nonnulla tam metro, quam prosa.

Trecorense in Britannia minori, sub Turonensi Archiepiscopo.

S. TUDVALVS, Derochi Regis Britanniæ affinis, monachus & Abbas Lambalius, deinde Episcopus Trecorensis, anno circiter Domini 600. creatus, cœnobio, & Episcopatu multis annis præfuit sacerdos, & clarus virtutibus, & signis migravit in pace, 7. calendas Iulii. *Cœnalis de re Gallica, lib. 2. perioche 6.*

Tripolitani in Syria, sub Patriarcha Antiocheno.

D. BERNARDVS III. Monachus Ordinis S. Benedicti, deinde Tripolitanus Episcopus, ad extremum Casinensis Abbas 64. creatus anno 1296. Obiit eodem anno 15. calend. Augusti ibi quæ sepultus est. *Catalogus Abbatum Montis Casini MS.*

Tullen-

Tullenses in Leucis, sub Treuirensi Archiepiscopo.

20 D. GARIBALDV, siue Gribualdus, Volfandi filius, cœnobij Diui Michaelis auctor & dotator, & ibidem postmodum spretis mundi deliciis monachus, deinde ob pietatem Tullensis Pontifex electus anno Domini præfuit annis ferè 8. & multa à Childeberto Rege Ecclesiæ suæ acquisiuit priuilegia. Obiit anno Domini *Fran-ciscus de Rosieres, to. 3. Stemmatum Latharingia, histor. capitali 52.*

25 D. Frotharius, monachus & Abbas monasterii S. Apri, & postea Tullensis Episcopus, creatus anno Domini circiter 806. præfuit annis & multis munificè ad utilitatem ecclesiæ suæ, & Monasterii, peractis excessit ex humanis, anno *Idem hist. capitali 54.*

33 D. Robertus, monachus Methelochiensis monasterii, Pontifex Tullensis anno creatus, vix anno uno ministravit. *Idem tomo 4. hist. capitali 58.*

D. Bruno, Suevus, Alsata, Hugonis Comitis filius, monachus monasterii cuiusdam Tullensis, & deinde eiusdem ciuitatis Episcopus, electus anno Domini præfuit Episcopatu annis & cū virtutibus, religione, probitate, ac in egenos mira charitate splende- sceret, euectus est ad summum Romanum Pontificatum anno Do-mini 1049. & Leo I X. vocatus. *Trittemius in Chronicis Hirsaugiae, & alijs.*

D. Ludhelmus, monachus monasterij Sancti Maximini Treuirensis, & postea Tullensis Episcopus, creatus anno Domini præfuit annis Obiit anno *Auctor huius rei iam e mente excidit.*

Tungenses, siue Traiectenses ad Mosam, sub Colonien-si Archiepiscopo.

26 S. AMANDVS, Aquitanus, Gallus, Serani Ducis filius, monachus Ogyæ insulæ, siue Letinensis, & post Bituricensis, deinde Tungrensis Episcopus vigesimus sextus, creatus anno Christi 632. præfuit solus anno uno, & paulo amplius; anno enim 633. à Dagoberto Rege euocatus Ecclesiæ Argentinæ primus præficitur Episcopus, quam cum annis aliquot in omni sanctitate rexisset, improbitate populo- rum irritatus, eandem deseruit, & ad primam suam sedem Tungrensem reuersus, quæ hactenus per annos nouem à S. Landoaldo Suffra-ganeo gubernata fuerat, eandem annis tribus aliis ministravit: tan-demque studio vite arctioris incensus eam iterum relinquens ad monasterium Elnonense, quod nūc à suo nomine, S. Amandus uocatur, anno 645. se contulit, ibique statum uitæ prioris reassumens, mona-chus obiit anno Domini 661. die 6. mensis Februarii, ubi & honori-ficè

sicè sepultus est. *Tabula Lerinenses MS. Meyerus, Molanus, Cratopolius, & alijs permulti, & Trittemius, lib. 4.c. 135.*

27 S. Remaelius, monachus, & Abbas monasterij Solemniacensis, & Sancti Eligij Abbatis, & Episcopi discipulus, S. Aimado in Episcopatus regimine suffecetus, anno Domini 645. præfuit annis plus minus decem: anno enim 652. sacerdoti huius rumores fugere peroptas, episcopatum reliquit, & in cœnobio Stabuleti, non longè à Leodio, se abdidit, ubi monachus primum, deinde Abbas esse electus, die obiit anno abdicationis sue 63. qui erat à nativitate Christi 715. & ibidem sepultus die tertio Septembbris successorem habuit Sanct. Papolenum Abbatem. *Trittemius, libro quarto, cap. 149. & alijs in Martyrologio nostro notati.*

28 S. Theodardus, monachus Stabulensis, & S. Remaci discipulus, magistro suo in Episcopatu succedens anno 655. pro libertate ecclesiæ, ut uerus Pastor, animam suam posuit, unde à filijs Belial iuxta Vvormatiam occisus, statim in testimonium sanctitatis, evidenter signa subsequuta sunt. Martyrio coronatus est anno 655. regiminis sui tertio incepto, die 10. Septembbris. *Tritt. lib. 4.c. 154. & alijs.*

29 S. Lambertus, Apri Comitis Lossensis filius, monachus monasterii Stabuleti, ob eximiam pietatem, & sanctitatem anno Domini 657. in locum S. Theodardi Episcopus renunciatus; præfuit sanctissime, tam in episcopatu, quam extra, annis 40. & tandem ut alter Ioannes Baptista, pro iustitia, & stipri reprehensione coronatus est martyrio anno Domini 698. 15. calend. Octobris. Quo mortuo Tungrensis, siue Traiectensis superioris ad Mosam sedes, Leodium, siue Legium translata, per S. Hubertum eius successorem, denominationem ab illa ciuitate noua accepit. Fuit autem S. Lambertus Episcopus Tungrensis 29. Traiectensis uero 20. *Tritt. lib. 4.c. 162. & alijs citati in Martyrologio nostro.*

Turiaconenses in Hispania, sub Cæsarugustano Archiepiscopo:
D. BERENGARIUS, Arago, Hispanus, Raymundi Argonæ Regis filius nothus, monachus, & Abbas Montaragonis, deinde episcopus Turiaconensis, circa annum Domini 1150. creatus, postmodum ad Ilerensem sedem transiit. *Ioannes Mariana in Annal. Hispan. libro undecimo, cap. nono.*

Turonenses in Gallia, nulli tunc subiecti: nunc Archiepiscopi.
17 D. GONTHARIUS, monachus, & Abbas monasterii S. Venantii intra terminos Andegauenses, uir prudentiae maximæ, dum Abbatis officio fungeretur, sed episcopus factus repente in alium uirum mu-

tatus

tatus, & potationibus deditus, omnibus de se maximam admiratio-
nem reliquit. Præfuit annis duobus, mensibus 10 diebus 22. Obiit
anno Domini 555. & uacauit sedes anno uno. *Belforestius in Cosmogr.
sua. & S. Gregor. Turonensis de gest. Francorum, lib. 10. c. 31.*

19. S. Gregorius Florentii filius, monachus monasterii Turonen-
sis (ut arbitror S. Martini). Episcopus creatus est anno Domini 573.
& quam sancte per annos 21. præfuerit ingenii sui monumenta, que
posterioris reliquit indicant. Migravit ab hac luce anno Christi 594.
15. calendas Decembbris, & Turonis sepultus in album sanctorum
adscriptus est. *Trittemius, libro quarto, cap. 45. & Belforestius ibidem.*
Scriptit simplici, & aperto sermone nonnulla opera, de quibus extat;

De laude Sanctorum Martyrum, Lib. 1. excusi Colonię, in 8.
De Vita quorundam cōfessorum, Lib. 2. & Parisiis in fol.

De Miraculis S. Iuliani martyris, Lib. 1.

De Miraculis s. Martini Episcopi, Lib. 4.

Hist. Francorum, Lib. 10. qui excusi sunt Pari-
siis, cum scholiis Morelii, anno 1561. in 8. & Basileę 1568.
in 8. sed in ista impressione tollenda est epistola dedicato-
ria, impii Ill. Flacci.

Epitome eiusdem Historiæ, Lib. 1.

Chronicon Ecclesiastica Historiæ, Lib. 1.

Quæ omnia opera impressa narrantur Lutetie Parisiorum simul
in uno codice, sed quo anno, nondum uidi.

Episcopatus de litera V.

Cap. L V.

Valentini in Gallia, sub Archiepiscopo Viennensi.

D. ERARDYS, Monachus Cluniacensis, deinde
Bolismensis Abbas, post Cluniacensis XIX. ex-
inde Episcopus Valentinus, cui sedi cum ali-
quandiu in omni bonitate præfuisset, meritis
crescentibus ad Patriarchatum Hierosolymita-
num asumptus, plenus operibus bonis, quie-
uit in pace, *Chronicon Cluniacense MS.*

D. Petrus de Castro Lucii DD. Doctor monachus, & Abbas Clu-
niacensis XXXI. deinde episcopus Valentinus creatus anno Domini
1342. præfuit annis duobus. Obiit 4. nonas Martii, anno 1344. &
Clu-